

Evangeliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

KÖVESD JÉZUST!

Jézushoz jöjj, kedves lélek,
Halljad, Ő hív tégedet!
Jöjj csak Hozzá, bármi bánt is,
Benne nyugtod megtele!
Jöjj fáradtan, megterhelten,
Terhed bármily nagy, nehéz!
Minden bajtól megment téged,
Még ma jöjj, ó, jöjj, ne késs,
Még ma jöjj, ó, jöjj, ne késs!

Jézushoz jöjj, terhe könnyű,
És igája nem nehéz!
Nála béke, öröm vár rád,
Tűnik bú, gond, kétkedés.
Jöjj csak bátran, téged is hív,
Kedvesen szól, halljad Őt!
Jöjj az égi lakomára,
Jöjj ma még, jöjj mielőbb,
Jöjj ma még, jöjj mielőbb!

Jézushoz jöjj, megbocsát Ő,
Meghalt minden bűnödért!
Kegyelmet csak Nála nyerhetsz,
Érted ontott drága vért.
Bár a lelked titkon retteg,
Talán vádol büntudat,
Minden vétked megbocsátja,
Vigaszt, békét, enyhet ad,
Vigaszt, békét, enyhet ad.

Edward Hug (KÉ 43)

Az ének írója a Megváltó szavait használta fel. Jézushoz hívogat, úgy, mint aki tapasztalta már, hogy a Mester hívó szavának engedni jó.

Kövess Jézust te is, kedves olvasónk! Fogadd el az énekből, vagy az evangélium sorairól hangzó meghívást. Jézus Krisztus szavai ezeket:

"Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek. Vegyétek magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd vagyok, és alázatos szívű, és megnyugvást találotok lelketeknek. Mert az én igám boldogító és az én terhem könnyű." (Máté 11:28-30)

Kicsoda üdvözülhet tehát?

Máté 19:16-26

Mindenki, "aki segítségül hívja az Úr nevét, üdvözül" - állítja Pál (Róma 10:13).

A Biblia legismertebb verse arról beszél, hogy mindaz, aki hisz Jézus Krisztusban, üdvözülni fog. "Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen." (Jn 3:16).

Egy példa is hadd álljon itt (csak egy a sok közül) annak illusztrálására, hogy bárki, aki hisz az Úr Jézusban, üdvözülhet. A Cselekedetek könyve 16. részében a börtönőr megdöbbenő élmények után ezt kérdezte Páltól és Silástól: "Uraim, mint kell cselekednem, hogy üdvözüljek? Ők pedig így válaszoltak: Hígy az Úr Jézusban és üdvözülj." (Csel 16:30-31).

Észre kell vennünk azonban azt, hogy alapigénkben a tanítványok nem azt kérdezték a Mestertől, hogy ki üdvözülhet? Kérdésükkel - kicsoda üdvözülhet tehát? (Károli ford.) - megdöbbenve azt jelentették ki, hogy mostmár nem értik; ha még ez a(z) Úr Jézusnak is) szimpatikus gazdag fiatalember sem üdvözülhet, - akkor egyáltalán lehetséges üdvözülni?

Az Úr Jézus rájuk nézett, megértette zavartságuk okát, s ennyit mondott: "embereknél ez lehetetlen, de Istennél minden lehetséges." (Mt 19:26). Vagyis: az üdvösség nagyon is lehetséges, de nem az emberi elképzelések szerint.

A címben szereplő kérdés lényege tehát ez: lehetséges-e üdvözülni? Az Úr Jézus válasza egyértelműen pozitív. Ha egy kicsit megvizsgáljuk azt az eseményt, amelyik alkalmat adott a tanítványok megdöbbenő kérdésére és az Úr Jézus válaszára, együtt arra is

választ találunk, hogy ki és hogyan üdvözülhet? Vigyáznunk kell azonban, hogy a részletek ne takarják el a lényegét: az üdvösség csak Istennél és csak Isten által lehetséges.

A gazdag ifjú úgy érzi, hogy életéből hiányzik még valami. Fölkeresi a Mestert, s elmondja neki, hogy szívesen tenne valami mást, valami jót, ha megmondaná neki a nagy tanító, hogy mi az, amivel elnyerhetné az örök életet. Nem azt kérdezi, hogy hogyan lehetne üdvözülni, hanem azt, hogy mi jót kellene tennie érte, hogyan szerezhetné meg, mit, vagy mennyit fizessen érte?

De hát ki ne tudná, hogy az üdvösséget nem lehet megvásárolni? A tanítványok is tudták; mi még inkább, hiszen mi már ismerjük pl. az Efézusi 2:8-9-at is (Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem tőletek van, Isten ajándéka ez; nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék.).

Az Úr Jézus azonban mintha belemerne az egyezkedésbe - hogy tanítása egészen érthető legyen. Mintha ezt

folytatás a 4. oldalon

A TARTALOMBÓL

English Section - page 8-9.

Hírek a nyári táborozásról

Szolgálati úton Ausztráliában

és a Szilágyságban

Gyülekezeti hírek - New York

Felejtethetlen személyek:

Kovács József lelkipásztor

Orosz István munkássága

- az első kóruskivándíjak

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangéliumi Hírnök, Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
Melbourne, FL and Additional Offices

Published monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:

REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd., Lincoln Park, MI 48146
Tel.: (313)382-3735 herjeczki@juno.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Kulcsár Sándor és Szabó István

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
E-mail address: evhirnok7@msn.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS
\$20.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St. Southgate, MI 48195
Tel.: (734)284-7107 furbill@hotmail.com

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA

Elnök / President:
REV. SÁNDOR KULCSÁR
225 East 80th Street, New York, NY 10021
Tel.: (212)288-0258 Fax: (212)517-8348

Tiszteletbeli elnök / Honorary President:
ERNEST J. KISH

Alenök / Vicepresident:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd. Lincoln Park MI 48146
Tel.: (313)382-3735

Főtitkár / General Secretary:
ISTVÁN SZABÓ
3827 N. Oak Park Ave., Chicago, IL 60634
Tel.: (773)545-0898

Pénztáros / Treasurer:
LOUIS DRESCHER
2636 East 124th St., Cleveland, OH 44120
Tel.: (216)231-0038

Misszió Bizottság elnöke:
ENDRE DÉNES
225 East 80th Street, New York, NY 10021
Tel.: (212)639-1768 EEDenes@aol.com

Pénzügyi Bizottság elnöke:
ERNEST J. KISH
1173 Scypher St. N.E. Palm Bay, FL 32905
Tel.: (321)723-7727

Bethesda Otthon:
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (321)723-3288

International Minute Press, Southgate, MI
15315 Dix-Toledo, SOUTHGATE, MI 48195

A SZERKESZTŐ ROVATA

VERSET MONDUNK

Vasárnap délutáni istentiszteleteink régóta megszokott vonása a versmondás. Tudom, hogy van, ahol ezt "már" nem gyakorolják. Elavult, régies szokásnak vélik. Valóban régi, az egyik legrégebb baptista gyülekezeti gyakorlat a "szaválás." Ez azonban nem von el semmit az értékéből, inkább csak emeli azt. De talán nem is a vers mondással van a baj, inkább azzal, hogy mit szavalunk. Érthető, ha egy más kor stílusával problémánk van. De, hála az Úrnak, ma is születnek versek, szavalható, másokkal megosztható, személyes hitvallások, énekek, imádságok (merthogy a vers legtöbbször ilyen). Olcsó kibúvó azt mondani, hogy ez ma már túlhaladott. Becsületesebb lenne inkább azt mondani, hogy ma már nincs időnk (vagyis nem veszünk időt) arra, hogy megkeressük, esetleg megtanuljuk azt a verset, amelyik pedig éppen a soron következő vasárnapi igéhez illik, talán éppen a mi lelki rezdülésünket, örömlünket, kételyünket, vívódásunkat fejezi ki.

Az még olcsóbb kibúvó, ha azt mondjuk, hogy csak a személyes bizonyosságtétel a fontos. Persze, hogy az a legértékesebb. Ha van; és ha valóban személyes, vagyis: eredeti. S ha nincs? Akkor kitálunk valamit? Vagy nem mondunk semmit?

A szavalható vers a hívó lélek személyes bizonyosságtétele. Ha megkeressük, ha megtaláljuk és vesszük a fáradságot, hogy valamennyire megtanuljuk; ha van annyi alázatunk, hogy mások szavait, gondolatait mondjuk el. Nem kell azt a látszatot kelteni, hogy az a mienk, azt sem, hogy teljesen azonosulunk vele, csak egyszerűen érzékeltetni, hogy az bizonyos pontokon olyan, mint a saját gondolatunk, vívódásunk, örömlünk... Meggazdagíthatják istentiszteleteinket a gondosan kiválasztott és elmondott versek.

MIT SZAVALJUNK? Hol találunk gyülekezeti versmondásra is alkalmas verseket? Sok helyen. Leginkább a régen és mostanában kiadott verseskötetekben. Van belőlük bőven. Vagy nem biztos? Az internet adta lehetőségeket felhasználva az *Evangéliumi Hírnökön* belül április hónap során nyitunk egy oldalt, amelyen gyülekezeti használatra alkalmas verseket számítunk közölni. A címe ez lesz:

www.evangeliumihirnok.net/vers

Az oldal hasznossága attól függ majd, hogy mennyi jó verset tartalmaz. A szerkesztő az olvasók által e-mailen beküldött versekből építi majd föl az oldalt. A lapunkban az utóbbi években közölt verseket természetesen máris fölhasználom. Arra kérem hát a kedves

olvasót, hogy küldje el kedvenc verseit (sajátot, vagy másokét, de pontos, hiteles szöveggel) a herjeczki@juno.com címre. Ha előre nézünk, leghamarabb a mennybemeneteli és pünkösdi témához lenne jó verseket találni. Remélem, hogy a hó végére jónéhány ilyen verset találhat ezen a címen a verset-mondani-szándékozó olvasó.

Két CLEVELANDI vonatkozású hír:

Dr. Fazekas László testvér február 24-én feleségével együtt visszaköltözött Magyarországra, Budapestre. Fazekas testvér családjával együtt 1990-ben jött Clevelandba, a Bethánia Magyar Baptista Gyülekezet meghívására, és ott, valamint a volt *Kegyelem Magyar Baptista Gyülekezet*ben végzett lelkipásztori szolgálatot. Kísérje Urunk áldása életüket az óhazában.

László Imre lelkipásztor tv. címe és telefonszáma megváltozott, - email címe a régi. Új címe:

Rev. Imre László
1500 Vineyard Dr. Apt. 403.
Broadview Hts, OH 44147
Tel: (440)887-0671
Email: imrelaszlo@aol.com

A KÓRUS ÚTJÁRÓL

Olvasóink egy idő óta tudnak arról, hogy a *Magyarországi Baptista Egyház Központi Kórusa Észak-Amerikai körútra* készül. Az útra május 23-a és június 11-e között kerül sor. Bizunk benne, hogy az Úr, aki eddig is igazgatta a szolgálati úttal kapcsolatos lépéseket, a még hátralevők megtételénél is segíteni fog - a hivatalos ügyek intézésében, az utazáshoz szükséges anyagiak összegyűjtésében, az utazás részleteinek megszervezésében, a vendéglátó gyülekezetek fölkészülésében és majd a tényleges szolgálatokban.

Szeretettel gondolunk az útra készülő testvéreinkre, a kórus vezetőire és tagjaira, várjuk őket. Olvasóink számára pedig lehetővé tesszük, hogy - bárhol éljenek is - támogathassák ezt a különleges szolgálati utat.

Sőt, kérjük is, hogy kétféleképpen is álljanak az ügy mellé: imádságaikkal és anyagi segítségük felajánlásával is.

Örömlénk annak, ha lennének olyanok, akik szívesen szponzorálnák (anyagilag segítenék) az énekkar útjának létrejöttét, lebonyolítását. Akik ilyen segítségre is készek, hívják telefonon *Drescher Lajos* pénztáros testvért, vagy vegyék fel vele levélben a kapcsolatot. Levélcíme és telefonszáma ezen az oldalon, a szövetségi vezetők címtárában található. (szerk)

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net
MABAVIT II. 101+ fénykép az interneten: <http://baptista.hu/evhirnok>

Hírek, információk a Rámai Táborral kapcsolatosan

A múlt havi számban ígért információkkal köszöntöm lapunk olvasóit.

Előzetesen több testvér biztatott, hogy szervezzünk **táborozási lehetőséget az idősebb korosztály** részére. Számomra is szép lehetőségnek tűnt egy ilyen tábor megszervezése, azonban éppen az érintettek passzivitása miatt ebben az évben nem kerülhet sor ennek a hétnek a megrendezésére. A kért határidőig nagyon elenyésző volt a jelentkezők száma, ezért nem folytatódna az előkészületek. Amennyiben az érintett korosztályba tartozó testvérek komolyan gondolják, hogy egy ilyen hét megrendezésre kerüljön, akkor kérem, hogy akár a tábornyitó konferencián, akár más találkozások alkalmával jelezzék ezt felém. Ha a visszajelzések közül azt látom, hogy többek számára fontos lenne egy ilyen találkozás, akkor a jövő évben, tehát 2003 nyarán visszatérünk a kérdésre.

A **tábornyitó konferencia** szervezése folyamatosan halad. Abban reménykedünk, hogy nagy számú résztvevő fog eljönni erre az alkalomra. Terveink szerint az **Észak Amerikában** szolgáló lelkipásztorok mellett **Magyarországról** is érkeznek közénk szolgálattevők. A konferencia időpontja június 29 - július 1.

A **gyermek és ifjúsági tábor** a nyitó konferenciát követő héten lesz megtartva. Hisszük, hogy ez segítség lesz abban, hogy több gyermek és fiatal az Amerikai Magyar gyülekezetekből is itt tud maradni a táborozáson. Július 1 hétfő délutántól július 7 vasárnapig lesz megtartva a tábor. Az életkor szerinti csoportbeosztás nagy segítséget jelent majd abban, hogy minden résztvevő a számára legjobban megérthető módon hallja meg az evangéliumot. Várjuk tehát a gyermekeket és fiatalokat erre a csodálatosnak ígérkező táborozásra. Kérjük, hogy a részvételi szándékot legkésőbb május 15-ig mindenki jelezze. Ezzel azért van nagy szükség, hogy a csoportbeosztások elkészülhessenek és a megfelelő anyagot előkészíthessék a csoportvezetők. Természetesen a létszám ismeretében tudjuk a szálláshelyeket is előkészíteni, és az étkezéssel kapcsolatos tennivalókat is elvégezni. Kérjük a gyülekezeteket, hogy mérjék fel, milyen létszámban szeretnének részt venni a táborozáson. Ahonnan többen is érkeznek, onnan kérjük, hogy tanító is kísérelje el a gyermekeket.

Tovább folyik a **tábor szépítése és építése!** Akik ebben az évben is ellátogatnak hozzánk, azok - reményességünk szerint - újabb dolgokban gyönyörködhetnek majd. Két új épületet szeretnénk a tábor területén elhelyezni, amelyek eddig iskola épületként voltak használva. Az egyikben újabb szobákat fogunk kialakítani, ezáltal növeljük a komfortos szálláshelyeket. A másik épület lesz az

úgynevezett "ifjúsági szoba," ahol elhelyezhetjük a játékokat, és csoportos beszélgetéseket, illetve vetélkedőket lehet tartani. Ha ez a tervünk megvalósul, akkor a rossz idő sem lesz többé akadály, hiszen lesz alkalmas hely a szabadidő jó kihasználására.

A tavasz folyamán **fenyőültetést** is szervezünk! Arra készülünk, hogy egy fenyősort ültetünk a tábor hátsó határához. A tábor első részén ez már néhány évvel ezelőtti megtörtént, és azóta évről évre szebb kép tárul elénk, mikor megérkezünk. Az ültetéshez hozzávetőlegesen hatvan fára van szükségünk. Egy fenyőfa ára \$50.00 -, amit személyes felajánlásokból szeretnénk megvásárolni. A torontói testvérek a felajánlásokat már megtették, de kérjük mindazokat, akik szeretnének ebben a szép és maradandó tervben részt venni, hogy csatlakozzanak azokhoz, akik már felajánlásokat tettek. Akik készek ilyen módon is hozzájárulni a tábor szépítéséhez, azok kérem, hogy akár telefonon, akár levélben jelezzék ezt a szándékukat a torontói lelkipásztornak. A felajánlással egy időben el lehet juttatni az összeget is, de a konferencia idején is be lehet fizetni a felajánlott összeget. A helyi testvérek között voltak olyanok, akik egy, de olyanok is, akik négy fa megvásárlását vállalták.

Szeretettel kérem a testvéreket a Torontói testvérek nevében is, hogy imádkozzanak érettünk, hogy táborunk minél szebb és jobb legyen. Ezáltal egyre sokrétűbben tudjuk majd mindannyian használni testi és lelki felüdülés egyaránt.

Dan László

Dr. Haraszi Rózália testvérnőnél

Amikor **Kulcsár** testvértől megbízást kaptam arra, hogy részt vegyek egy, a **Déli Baptista Szövetség** által rendezett konferencián Atlantában, egyúttal arra is megkért az elnök testvér, hogy ha lehet, látogassam meg **Haraszi testvérnőt** is. Örültem az esetleges látogatásnak. Hamar kiderült, hogy Haraszi testvérnő szívesen fogadja a gondolatot, s máris készen van - a néhány hét múlva sorra kerülő - találkozásra.

Február 7-én, délután **Rózsika néni** a tőle megszokott figyelmességgel fogadott. Amikor a fél évvel ezelőtti balesetről, súlyos lábtöréséről érdeklődöm, örömmel mondja, hogy már egészen rendbe jött. A jól sikerült műtétet és a gyógyulást annak tulajdonítja, hogy az Úr meghallgatta az érte mondott sok-sok imát. *"Nagyon hálás vagyok a drága Megváltónak, hogy gondot visel rólam és ajándékba kapom a napokat, az éveket"* - mondta többek között. Betegsége alatt

újra olvasta a teljes Bibliát és egyik kedves könyvét, Bunyan, *Zarándok útját*.

Amerre nézek, mindenütt könyvet látok - több mint 20 könyvszekrény van a házban. Haraszi testvérnő számára mindezek közül is kiemelkedik ez a két könyv. És, természetesen, férje könyvei, számtalan kézírata, félbemaradt munkáinak sora. **Rózsika néni** nem csak tisztelettel őrzi férje, **szövetségünk tiszteletbeli elnöke, Dr. Haraszi Sándor** testvér emlékét, hanem azon munkálkodik, hogy az általa elkezdett és előkészített írásai megjelenjenek, másokhoz is eljuthassanak.

Dr. Haraszi Rózalia testvérnő, Jonesboro-i otthonában

Olvasóink tudják, hogy Haraszi testvér milyen sokoldalú ember volt. A **Billy Graham Társaságnál** végzett egyedülálló munkája mellett számtalan emlékezetes prédikációt tartott, sok szép verset is írt. Mindezt - a missziós feladatok anyagi háttereként is szolgáló - igen aktív orvosi munkája mellett.

Amikor ezekről beszélgetünk, elmondja, hogy férjének nagyon rosszul esett, hogy a *"Nem voltam engedetlen"* című könyve nem olyan lett, mint szeretete volna. A gyors kiadás miatt nem tudta sem férje, sem ő átolvasni; *"kihúztam volna belőle sokat - én is, férjem is"* - mondta.

A prédikációiról érdeklődtem, hiszen jól emlékszem, hogy Haraszi testvér azok megjelenésén is fáradozott. Láthatólag örült kérdésemmnek, s hogy vannak, akik szívesen olvasnák azokat. Nagyon szeretné, ha megjelenhetnének.

A lakásban nem csak a múlt emlékeit látom. Unokák, dédunokák fényképei is ott vannak a zongora melletti asztalon. Egyik leánya, a közelben lakó **Rózsa** minden héten fölkeresi, s eljönnek az unokák, dédunokák is. **Leland**, aki az elmúlt hónapokban vele volt, most éppen **Magyarországra** utazott, de hamarosan visszajön.

Az idő hamar elszaladt, együtt vacsorázunk, s máris sietni kell a repülőtérre.

Miközben e rövid híradással beszámoltunk olvasóinknak a mindannyiunk által ismert és szeretett doktornőről, egyúttal további jó egészséget kívánunk és Urunk áldását kérjük **Haraszi testvérnő életére.**

Herjeczki Géza

KICSODA ÜDVÖZÜLHET?

folytatás az első oldalról

mondaná: nos, jó; ha meg akarod a saját jogodon szerezni, nézzük, meg tudod-e adni az árat? De hát mi az ára? Tartsd meg a parancsolatokat, s azután jer és kövess engem!

Egy pillanatra úgy tűnik, nyert ügye van ennek az embernek, hiszen ifjú kora óta megtartotta a parancsolatokat. Ám hamar kiderül, hogy azért van legalább egy fogyatkozása. Erre a "gyengéjére" a Mesternek kellett rámutatni, mert ő azt nem vette észre (de legalábbis nem akarta tudomásul venni). Mi volt ez a fogyatkozás? A Mester jól látta, hogy az anyagi javait nagyobbra értékelte mindennél. Nos, barátom, itt az ár: ha tökéletes akarsz lenni, ezt is meg kell még tenned, ezt az *egy fogyatkozást* is rendbe kell hoznod.

Ez a feltétel azonban túl nehéznek bizonyult; ezt az árat nem tudta, nem is akarta megfizetni, meghozni az ifjú. Elment, megszorodva. Vagyis ennyit már nem volt hajlandó megadni az örök életért.

Mondanom sem kell ugye, hogy nem csak az anyagi javaktól nehéz megválni. Sok szálon kötődünk e világhoz. Szokásaink, ilyen és olyan bűneink rabságában élünk. Ezekről nem csak nem könnyű lemondani, de sokszor nem is akarunk megválni.

Szeretné megszerezni, megvenni az üdvösséget, az örök életet az ember, de nem hajlandó megadni az árat; nem hajlandó mindent odaadni érte. Mert nem tudja, nem hiszi, hogy az mindent megér!

És még valami nagyon fontosat nem tud, nem ért ez a világ - amit pedig tudhatna már, hiszen a tanítványok, Krisztus követői - közöttük mi is - már régóta tudják: hogy *kegyelemből, hit által* lehet a miénk az üdvösség. Hogy amit emberi erőfeszítésből nem tudunk elérni, az mégis a miénk lehet - ha elfogadjuk azt úgy, ahogy kínálja Isten: Jézus Krisztus golgotai áldozata árán - ingyen.

Ezt a fölismerésünket tovább kellene adni. Ezt azonban csak akkor tudjuk megtenni, ha egészen biztosak vagyunk benne, hogy: (1) lehetséges üdvözülni, (2) de nem emberi erőfeszítések, áldozatok árán, (3) hanem az Isten adta úton: a Jézus Krisztusban vetett személyes hit alapján.

Lehetséges üdvözülni? Az Úr Jézus - meg a saját tapasztalatunk is - azt

mondja, hogy: igen, lehetséges! Ki üdvözülhet? Bárki üdvözülhet, - az Isten adta módon. Régen is így volt, velünk is így történt (vagy történhet még ma) és ezután is így lesz, - amíg tart a kegyelmi idő, vagyis, amíg Isten nyitva tartja ezt az örök életre nyitott nagy, csodálatos ajtót.

Lépj be ezen az ajtón! Vagy, ha már megtetted ezt a lépést, segíts oda másokat is Jézus Krisztushoz, hogy ők is részesülhessenek az üdvösségben!

Herjeczki Géza

LAPOZGASSUK A BIBLIÁT!

Kis és nagy hit

- *Hit nélkül pedig lehetetlen Istennek tetszeni...*
- *És Jézus felevén, monda nékik: Legyen hitetek Istenben...*
- *Jézus pedig monda néki: Ha hiheted azt, minden lehetséges a hívőnek... A gyermek atyja pedig azonnal kiáltván, könnyhullatással monda: Hiszek Uram! Légy segítségül az én hitetlenségemnek.*
- *Ha pedig a mezőnek fivét, amely ma van, és holnap kemencébe vettetik, így ruházza az Isten; nem sokkal inkább-e titeket, ti kicsinyhitűeket?*
- *Jézus pedig azonnal kinyújtván kezét, megragadá őt, és monda néki: Kicsinyhitű, miért kételkedél?*
- *És mondának az apostolok az Úrnak: Növeljed a mi hitünket! Monda pedig az Úr: Ha annyi hitetek volna, mint a mustármag, ...*
- *Bizony mondom néktek, még az Izráelben sem találtam ilyen nagy hitet.*
- *Ekkor felevén Jézus, monda néki: Óh asszony, nagy a te hited! Legyen néked a te akaratom szerint.*
- *De én imádkoztam érted, hogy el ne fogyatkozzék a te hited...*
- *Mindenkor hálaadással tartozunk az Istennek, atyámfiai, ti érettetek, ... mivelhogy felettébb megnövekedék a ti hitetek, és mindnyájatokban bővülködik az egymáshoz való szeretet*

A megfejtéseket június végéig várja a szerkesztő.

A januári megfejtések:

Irgalmas az Úr

1. Zsolt 51:3; 2. Lk 18:3; 3. Joel 2:13; 4. Dn 9:18; 5. 2Móz 20:5-6; 6. 4Móz 14:18; 7. Zsolt 78:38; 8. Mjk 7:18; 9. Jónás 4:2; 10. JerSir 3:22; 11. Ézs 54:10.

Jó megfejtést küldtek: Mezei Ilona (AL), Podobni Erzsébet, Kuti József és Anica, Jenei Miklós (Torontó), Csompó András (OH), Gerstner Károly (NY), Jámor Ferencné (Debrecen), Kalmár Lidia (Kiskőrös), Hufnágel Zsolt (Soltvadkert)

valóban ?

Az április hetedikéi imaáhitatokon amerikai gyülekezeteinkben is a közzelgő magyarországi parlamenti választásokért imádkozunk. Az „Áhítat”-ban olvasható felhívás nem a kampány zavarosában született. A Bibliaolvasó vezérfonal szerkesztői már tavaly úgy látták jónak, hogy a magyar baptista hívők imával vegyenek részt a kampányban, és majd így felkészülve válasszák képviselőiket.

Mi - más országokban élő magyarok - is a nemzethez tartozunk. Hívő kötelességünk hát e felhívásnak eleget tenni, annál is inkább, mivel mi csak így szavazunk.

Csatlakoznunk kell magyarhoni testvéreinkhez ebben a könyörgésben azért is, mert Isten iránti hálátlanság lenne most nem tenni, amit évtizedeken át nem tehattünk. Az egypártrendszerben a választások eredménye felől kétség nem lévén, testvéreink és népünk teherviseléséhez kellett erőt kérni. Ehhez ma már kérhetünk a nép bizalmát élvező és Isten segítségét fogadó vezetőket is.

A gyorsan változó Európa szívében élő magyarság jövőjét új veszélyek fenyegetik. A legelső ezek között az, hogy európainak lenni és magyarnak maradni ugyanolyan nehéz lesz magyar földön, mint nekünk itt, Amerikában. Nehéz lesz, és fájóbb... Nem csupán gazdasági feltöltődést, de súlyos problémákat is idézhet elő a várható munkaerőáramlás például. A nemzeti jelleget szűrítő hatásokkal illő lesz-e harcba szállni? Mi lesz a keresztyén egyházakkal a történelmét lerázni akaró Új Európa szívében? Imádkoznunk kell a választásokért!

Baptista hitelveink is imára készítetnek bennünket, hiszen eleink a hívő közösségek és az állam békés egymás mellett élését szorgalmazták, amit elsősorbanis vezetőinkért és népünkért imádkozva alakíthatunk ki tisztességesen és biztonságosra.

A tavaly szeptember 11-i tragédia óta oly sok szép jelét láttuk annak, hogy otthoni testvéreink tudnak rólunk; együtt éreznek és imádkoznak velünk. A magyar baptisták határok fölötti összetartozásának legyen újabb példája az, ahogy ezen a vasárnapon a választásokért imádkozunk!

Novák József

ISTEN GONDVISELÉSE AUSZTRÁLIÁBAN

Néztem a szemmel befoghatatlan ausztrál piros sivatagot, rajta a lombtalan fákat, a levél nélküli szőlővesszőket, és elgondolkodtam. Sokféle aggodalom volt bennünk az évek folyamán. Ilyen szárazságban nem terem meg ez sem, meg az sem, - mondogattuk. Majd eljön a tavasz. Várjuk az esőt. De az sem képes nagy változást hozni. A szárazság mind inkább érezhető, a reménység is fogyni kezd.

Imádkozunk. És még buzgóbban imádkozunk és türelmesen várjuk Isten választát.

És akkor szemeink meglátták az első rügyet, szívünk megtelt hálával Isten iránt. Isten nem hagyott el bennünket, és szeretete sokkal nagyobb volt, mint amiképpen el tudtuk volna képzelni.

Mikor február 24-én Kulcsár Sándor, a New Yorki lelkipásztor tv. érkezését vártuk, sokakban inkább csak az a megszokott istentiszteleti forma és az átlagos létszámú jelenlevők gondolata volt. Hiszen karácsonykor is, a sok kiküldött meghívóra csak egy páran válaszoltak, pedig karácsonykor a nem templomba járó emberek is felkeresik Isten házát.

Most ki jönne el? Mondta valaki,

tartott istentiszteleten vettek részt, azok igazán különleges alkalmon lehettek jelen.

Sokan voltak, többen szolgáltak, az ige a Birák 5.15 alapján volt hirdetve, és amikor az ígéhirdetés végén Kulcsár testvér a "Csak a Rúben patakjainál vannak nagy elhatározások", keretében

Kulcsár Sándor testvér igét hirdet a Melbourne-i gyülekezetben

megkérdezte, kik azok, akik elhatározzák, hogy jobban akarják szolgálni Isten, nem kellett sokat várni míg az egész gyülekezet állva volt. Imában áldást kért az elhatározásainkra. Az istentiszteletet szeretetvendégség követte. Közben többen bizonyosságot tettek

AUSZTRÁLIAI LÁTOGATÁSOM

Az Észak Amerikai Magyar Baptista Szövetség határa kiterjedt az Ausztrál Kontinensre is a múlt év júliusában, amikor Alhambrában, a Közgyűlés elfogadta és hitelesítette a Melbourne-i testvérek felvételi kérését. Öröm volt a Közgyűlésen köszönteni Nemes László lp. testvért, kedves feleségét, Katit és két fiukat Ádámot és Amóst. Éreztük, hogy ezzel a lépéssel is erősödik együvértóztatásunk kötele, és népünk között vállalt misszióink erősödik.

Alhambrában, a Közgyűlés alkalomával Nemes testvér megújította a testvérek kérését, hogy látogassam meg őket. Miután a Szövetségünk elnökségével egyeztetünk, így került sor a február 21 és március 11 közötti látogatásomra. Öröndtem, hogy erre az útra kedves feleségem is elkísért.

Február 21-én este 6:15-kor indultunk New Yorkból. Los Angelesben átszálltunk az ausztrál Quantas gépre és szombaton reggel 9:30-kor békességben megérkeztünk Melbourne-be. New York és Melbourne között 16 óra különbség van. Az utazás, a Los Angelesben megtörténő átszállással, több mint 23 órát tartott.

A lelkipásztorok: Nemes László, Ft. Dr. Csiha Kálmán, Kulcsár Sándor és a Melbourne-i református lp.

amikor készítettük március 3-án az úrvacsorai istentiszteletre a poharakat. A megszokott tálcára tegyük, elég lesz az. És meg sem kezdődött az istentisztelet, már láttam, hogy kész a mellék tálca is, de az sem volt elég. Így még mielőtt a pohárra hálát kértünk volna, az utánpótlás is megérkezett.

Az Úr különleges áldásban részesített bennünket, Kulcsár Sándor testvérral együtt vendégünk volt az erdélyi református püspök, Nagytiszteletű Dr. Csiha Kálmán. Azon az estén az Úr a szerce-nországi főkomornyik megtérése által szólt hozzánk.

Majd akik március 10-én a Melbourne-i Baptista Gyülekezetben meg-

mind Kulcsár testvérnek, mind nekem, hogy komolyan veszik az új elhatározásukat.

Nagyon hálásak vagyunk Istennek az ima meghallgatásért. Megköszönjük Neki, hogy megerősítette hitünket, bizodalunkat, mert Ő az, aki kellő időben megadja mindazt, amire szívünknek, életünknek, gyülekezetünknek szüksége van.

Hálásak vagyunk Istennek az Amerikai Magyar Baptista Szövetségért és a New York-i Magyar Baptista Gyülekezetnek, akik lehetővé tették Kulcsár Sándor testvér látogatását Melbourne-be, feleségével, Annával együtt.

Nemes László

Február 23-án reggel érkezünk a Melbourne-i repülőtérre, ahol testvéri szeretettel fogadtak bennünket

Melbourne repülőtérén nagy meglepetésünkre a fényképen látható testvéri csoport várt és fogadott. Szinte elmúlt a hosszú út fáradtsága is. Feleségemnek egyik nagybátyja és hat gyermeke és azok családja Melbourne városban lakik. Ez külön öröm volt számunkra, hogy 18 év után találkozhattunk. Otthonukba szállítottak és készültünk a finom ebédhez. A társalgással gyorsan eltelt az idő, lepihenünk, hogy készen legyünk vasárnapra.

Másnap, vasárnap délelőtt 10 órától és délután 6-tól volt istentisztelet, mely alkalmakon hirdetem Isten Igéjét a helyi gyülekezetben a tagoknak és a hallgatóknak. A meglepetéseim egyike az volt, hogy találkoztam az egyik osz-

tálytársammal, még az elemiekből, mintegy 45 év után. A gyülekezet nagy része régi, hazai testvéreim, ismerőseim, kikkel sok beszélgetés akadt.

Testvéreink úgy intézték, hogy a hét folyamán családokhoz voltunk beosztva. Napközben meglátogattunk szép, közeli helyeket; parkokat, *Ballaratot*, az

Kirándulás egy kis csoporttal a "12 apostol"-hoz

egykori aranyosó helyet, tengerpartokat, csodálva Ausztráliai szépségeit. Kengurukat, emukat és más állatokat is etettünk, fényképeztünk, miközben kellemesen társalogtunk. A testvéri találkozás és társalgás azonban úgy a családokban, mint a gyülekezetben mindent felülhaladt.

Az *Első Magyar Baptista Gyülekezet Melbourne* városában 1969-től működik. *Katona Lajos* testvér által jött létre, aki hűségesen pásztorolta. Később *Szabó Endre* testvér lett a gyülekezet pásztorja. Az utóbbi néhány évben, *Nemes László* lelkipásztor testvér végezi hűségesen a gyülekezet lelkigondozását, karöltve a gyülekezet bizottságával és *Szűcs Jenő* és *Kulcsár Imre* diakónus testvérral.

A gyülekezetet szeretet, egymás kölcsönös értékelése és lendületes élet jellemzi. Nagyon szépen működő énekkaruk van és a vasárnapi iskolások szépen aktíválnak. A 2000-ben saját erejükkel és munkájukkal fölépített új imaházban, mennyei légkörben folyik az istentisztelet, magyar nyelven. Az Úr áldja meg és szaporítsa testvéreink közösségét az üdvözlőkkel, ugyanakkor őrizze meg az ellenség gonosz támadásaitól.

A hét folyamán csütörtök és péntek este gyűlt istentiszteletre a közösség és szépszájú hallgatóság. A gyülekezet énekkara szépen szolgált, költemények és biznyságtévések hangzottak el, végül pedig evangélizáló igehirdetés. Március elsején, péntek este a református gyülekezet egy csoportja elkísérte hozzánk lelkipásztorukkal együtt *Ft. Csiha Kálmán* erdélyi püspök urat, aki az ApCsel 8:26-30 alapján hirdette Isten igéjét. Érdekes, hogy Erdély két szülőtte Ausztráliába kellett elmenjünk, hogy találkozhassunk!

Kulcsár Sándor elnök testvér ausztráliai úti beszámolóját a következő számban folytatjuk

Misszióút a dimbes dombos vén Szilágyságban!

Nagy öröm az számomra, hogy megoszthatom az Evangeliumi Hírnök olvasóival azokat az élményeket amelyeket az evangélizációs út során élhetünk át a közelmúltban.

Mi is történt február 19 és március 1 között velem és útistársammal? Az elmúlt év őszen fogalmazódott meg az evangélizációs hét gondolata egy *Perecsenből* elszármazott testvér szívében. A gondolatot tett követte és elkezdődött az evangélizáció sorozat előkészítése. A hét folyamán hétfőtől szerdáig *Lukács János* magyarországi lelkipásztor testvér hirdette az igét. Nagy öröm volt az, hogy csütörtök délelőtt együtt adhattunk hálát az addigi estékért és kérhettük Isten áldását a további alkalmakra.

A perecsenyi szószéken, szolgálat közben

Csütörtöktől vasárnapig nekem adott az a lehetőség, hogy átadjam azt az üzenetet, amelyet Isten a szívemre helyezett. Már a készülés alatt, majd pedig a szolgálat végzése közben is jó volt azt megtapasztalni, hogy több százan imádkoztak azért, hogy Isten igéje ne hangozzék hiába. Minden alkalommal zsúfolásig megtelt az imaház. A létszámbeli különbség csupán abból adódott, hogy a jelenlevők közül mennyien ültek a pötszékeken, vagy álltak az előtérben és az udvaron. A helyiek elmondása szerint esténként 5 - 700 ember hallgatta az igét és a szolgálatokat. Csodálatos volt látni azt, hogy minden este már az alkalom kezdete előtt harminc perccel szolgált a zenekar, és bizony hamar megteltek a padok és a székek. Minden alkalommal nagy számban voltak jelen falubeliek is a gyülekezet tagjain kívül. Egyetlen kérdés fogalmazódott meg a szívemben a szolgálatok előtt Isten felé: "Uram add, hogy azt mondjam, amit Te üzensz, és úgy tartsam fel az evangélium igazságát ahogyan azt Te akarod."

Megható volt látni azt, hogy az emberek valósággal itták az igét. Az alkalmak utáni kézfogások, rövidebb hosszabb beszélgetések és közös imádkozások mind azt jelezték vissza, hogy jó átélteni azt, amikor az Úr meglátogatja népét. Amikor egy - egy este végén

együtt csendesedtünk el az énekeket hallgatva: "Amint vagyok csak úgy jövők" vagy "Messze fent egy hegyen áll egy régi kereszt ..." volt alkalom imádságban mindannyiunknak Isten felé fordulni.

A hét folyamán többen megtették az első lépést Jézus felé! Ugyancsak nagy örömet jelentett, hogy többen visszatérhettek az Úrhoz a lelki halál állapotából. Az utolsó alkalom után könnyes szemmel búcsúztunk el a testvérektől abban a reményben, hogy ha itt ezen a földön talán már mindenkivel nem lehet találkozásunk, de reménységünk az, hogy az Úrral örökké együtt lehetünk majd.

Igyekezünk jól kihasználni az időt, így ottlétünk alatt több imaházat is felkerestünk *Szilágyballa*, *Nagyfalu*, *Krasznán*. Több helyen szolgálhattunk is, illetve beszélgethettünk ott élő szolgatársakkal és testvérekkel. Február 23 - án *Nagyváradra* látogattunk el, ahol találkozhattunk és beszélgethettünk a gyülekezet lelkipásztoraival *Dr. Simon József* testvérral és *Giorgiov Adrián* testvérral. A testvérek szóltak arról a munkáról amelyet mind fizikai, mind lelki területen végeznek. Jó volt bejárni az elmúlt évben átadott új oktatási központot, amely épület egyre jobban birtokba van véve.

Február 24 - én a délelőtti és esti szolgálat közötti időt kihasználva, a délutánt a *Sarmasági* gyülekezetben tölthettük el, ahol Isten igéjét is hirdethettem. Jó volt itt is hallani a testvérek biznyságtételeit, hogy miként élik át Isten gondviselő szeretetét.

Február 25 - én voltunk egyik legnehezebb napja, ugyanis nagyon sok program várt reánk. A kora reggeli órákban indultunk el *Perecsenből*, és a célunk az volt, hogy több kisebb megálló után eljussunk a *Hargita táborba*. Először a *Marosvásárhelyi* imaháznál álltunk meg, ahol az imaház megtekintése mellett jó

A marosvásárhelyi imaház

volt hallani arról a munkáról amit az ott élő testvérek végeznek.

A következő megálló *Korond* volt, ahol az ott élő cigány közösséget kerestük. Érkezésünket nem jeleztük előre, mégis néhány percen belül több testvér is összefutott és énekben imában magasz-

A korondi cigány gyülekezet imaháza

taltuk az Urat. Számomra külön öröm volt látni azt, hogy ott voltak azok a testvérek is akikkel első ottani szolgálatom alatt találkozhattam. Ez élő bizonyítéka annak, hogy igenis kell szolgálni a cigányság felé is, hiszen azok, kik őszintén megtérnek, meg is maradnak az Úr mellett.

A sorban a következő megálló *Székeludvarhely* volt. Az volt az érzésünk amikor megérkeztünk a városba, mintha *Magyarországon* lennénk. A város pezsgő élete, az üzletek gazdag kínálata a sok nyugati gyártású gépkocsi mind azt sugallja, itt egy kis Magyarország van. Amikor megtaláltuk az imaházat öröm volt látni, hogy kívülről már szinte minden készen van. Néhány perccel később belül is megnézhetjük az épületet, amit *ifj. Budai Lajos* testvér a gyülekezet lelkipásztora mutatott meg. Igazi öröm volt a lelkipásztor házaspárral folytatott beszélgetés, és az azt követő imádkozás.

Délután négy óra volt, mire megérkeztünk a *Hargita* táborba. Öröm volt találkozni *Erdő Endre* testvérral aki a tábor vezetője, és kedves munkatársaival. Régi ismerősként köszönhetjük egymást, és idézhettük fel a múlt kedves emlékeit, amikor még fával kellett tüzelni, hogy elfogadható meleg legyen a zord téli estéken. Ma már csak múlt, hiszen a táborban gázfűtés van, így egész évben tudnak vendégeket fogadni a testvérek. Rácsodálkozhattunk arra is, hogy az elmúlt években milyen óriási fejlődés ment át a tábor. Megtekintettük a *Barnabás* házat ahol mozgásérülts gyermekek és felnőttek pihenhetnek kiváló körülmények között. Az igazi meglepetést azonban az elmúlt évben átadott - oktatási és istentiszteleti

célokra egyaránt használható - épület megismerése jelentette. Amerikai mérce szerint is korszerű, minden igényt kielégítő épületet ismerhettünk meg.

Látogatásunk végén a testvérek imádságától kísérve indultunk vissza *Perecsenbe*. Jóval elmúlt éjfél mire egy könnyű vacsora (füstölt kolbász vörshagymával) után álomba merültünk.

Az útból hátralévő részt *Magyarországon* töltöttük el.

Alkalmunk volt megnézni két épülő imaházat. A befejezéshez közeledő *Balatonszemesi* gyülekezet imatermében együtt adhattunk hálát az ottani testvérekkel Istennek mindazért, amit anyagi és lelki területen megtapasztalhattak. Jó volt látni a *Váci* épülő imaházat is, ahol ugyan még sok munka vár a testvérekre, de már most is szemet-gyönyörködtető az a komplexum, amelyet áldozatos munkával készítenek az ott élő testvérek.

Istentől jövő áldásként vehettük azt, hogy a visszaindulást megelőző estén evangélikációs alkalmon szolgálhattunk a *Debreceni* gyülekezetben. Bár hétköznap este volt, mégis nagy létszámban voltak jelen a testvérek és az érdeklődők. Megható volt az a szeretet amellyel fogadtak a gyülekezet lelkipásztorai és tagjai. Újra felidéződtek bennem azok az élmények, amelyeket debreceni szolgálatom idején élhettem át. Jó volt újra meglátni és megérezni a missziós lelkületet, amely mindig is jellemezte e gyülekezetet.

Nem sok időnk volt csomagjainkat rendezni, hiszen néhány órával a visszaindulásunk előtt még fontos találkozás várt reánk. *Mészáros Kálmán* testvérral és *Oláh Gábor* testvérral folytattunk megbeszélést. Néhány gondolatban hallhattunk magyarországi testvéreink örömeiről és problémáiról. Oláh testvérral pedig a *Központi Énekkar* közelgő észak-amerikai útjáról beszélgettünk.

Fizikailag nagyon elfáradva, de lelkileg megzavargodva indultunk vissza *Torontóba*.

Nagyon köszönöm mindazok szeretetét, akik imádságaikkal kísérték bennünket. Jó tudni azt, hogy a mi munkánk nem hiábavaló az Úrban!

Dan László

NEW YORK

Fejér Anna-Mária és Tóth Gedeon 2002. február 16-án tartották menyegzőjüket, örök hűséget fogadva egymásnak Isten és a gyülekezet előtt. Gedeon a *margittai gyülekezetből* jött és ezáltal csatlakozott a New York-i gyülekezethez. Sajnos, szülei nem lehettek itt, de a helybeli rokonok s mi, mint gyülekezet igyekeztünk e kedves alkalmat ünnepélyessé, kellemessé tenni.

Kulcsár Sándor lelkipásztor a Gal 6:2 és 1Thes 4:9 alapján szólt elsősorban az ifjú párhoz; de úgy gondolom mindannyiunk számára időtálló, hasznos gondolatok hangzottak el a boldog házasság titkáról.

Az ifjú pár: Fejér Anna-Mária és Tóth Gedeon

Krisztus törvényének betöltése: egymás terhének hordozása, és Isten által szeretni egymást.

Az első lépés, még mielőtt házasságra lépnél valakivel, hogy Isten megváltott gyermeke légy. Ne gondold addig házasságra, míg szíved, életed nincs megmentve!

Igy tud Isten megtanítani, hogy szeressünk, hogy másokat boldoggá tegyünk: "...amint én szerettelek titeket" - ez az őszinte, tiszta szeretet - s ha Istentől tanuljuk, erős és kitartó lesz, s már nem az lesz a fontos, hogy én boldog legyek, hanem, hogy a másikat boldoggá tegyem. A szeretet a legnagyobb hatalom, mert maga *Isten a szeretet*. S ha Ő van bennünk áldás kíséri életünket egy boldog házasságban. Isten tervének megvalósítását hozza létre úgy, hogy családi életünk egy darabja lesz a menyországnak - ami Isten ajándéka.

Az igehirdetés elhangzása után köszöntések, énekkari számok, alkalmi költemények, énekszóló, a vasárnapi iskolások szolgálata tette még színesebbé az ünnepi alkalmat. A vőlegény szülei részéről az *amerikai nagybácsi, Jakab Márton* testvér tolmácsolta az igei üdvözetet az 1Kor 13:4-8, 13 és 1Thes 3:12-13 alapján. *Fejér István* testvér, a menyasszony édesapja is két igeverset "írt be az ifjú pár szívébe": "Azért hát féljétek az Urat és szolgáljatok neki tökéletességgel és hűséggel", valamint "a hűséget és békességet szeressétek."

Az ünnepi istentisztelet befejezése előtt lelkipásztorunk imádkozott az ifjú párért s mutatta be őket, mint házastársakat.

Hálásak vagyunk Istennek értük és örömmel köszöntjük őket a fiatal házaspár csoportjában, kívánva, hogy Isten tartsa meg őket mindvégig, akarata szerint, boldog házasságban!

Erdei Gabriella

The Hungarian Baptist Central Choir

North-American Tour - May 23 - June 11

Introducing the choir

The Hungarian Baptist Central Choir was founded in 1957, by Jenő Bányaí choir master, and Pál Beharka, organ-artist. Since 1982, Gábor Oláh has been the artistic master of the Choir, assisted in his work by Miklós Oláh, conductor, and Imre Pátkai, piano-artist. The repertoire of our Choir primarily includes the Baptist choruses that have been sung by the local church choirs in Hungary since the time of their establishment. Naturally, our Choir also sings pieces of universal classic choir music that is in harmony with the Choir's belief and conviction. Our Choir is pleased to sing the simple musical settings just as well as the more difficult choruses and the highly elaborate and at the same time the most magnificent oratorios among musical compositions. The compositions of Hungarian composers, e.g. Ferenc Liszt, Zoltán Kodály, Béla Bartók, Lajos Bárdos, Gábor Lisznyay, Ferenc Farkas, Zoltán Gárdonyi etc. are of outstanding importance even among compositions of universal fame.

Apart from the ministry performed in the Baptist Fellowship, the Hungarian Baptist Central Choir also performs at different ecumenical events, events for charity purposes of non-ecclesiastical organization and concerts not organized by the Church. This is how the Choir performed Mozart's *Requiem* in cooperation with the *Symphonic Orchestra of the Danish Radio at the Budapest Spring Festival of 1999*, conducted by Ádám Fischer, a conductor of international fame.

In March 1991, the Hungarian Baptist Central Choir received *Golden Diploma* in the category of large mixed choruses, at the *3rd International Choir Competition held in Budapest*.

A large number of records and audio-cassettes have been made with the Choir to record the performance of a broad scale of compositions, including the simplest songs just as well as the grand oratorios and many more. The Choir gives live concerts on a regular basis in the studios of the *Hungarian Radio*. Films have been made on our Choir by the *Hungarian Television* and the *Duna Television* on a number of occasions.

The Hungarian Baptist Central Choir has acquired good reputation outside Hungary for the benefit of the Hungarian Baptist Fellowship and the Hungar-

ian musical culture. So far, the Choir has visited the following countries: *Austria, Switzerland, Germany, Slovakia, Sweden, the Netherlands, Romania (Transylvania), and Yugoslavia*.

"JESUS HELP ME"

The Faith of Todd Beamer: "I don't think we're going to get out of this thing. I'm going to have to go out on faith." It was the voice of Todd Beamer, the passenger — and Wheaton College graduate — who said "Let's roll" as he led the charge against the terrorists who had hijacked United Flight 93. The one, you will remember, that crashed in the Pennsylvania countryside.

The whole world knows how brave Beamer and his fellow passengers were on September 11. But this week we learned more fully what buttressed that bravery: Faith in Jesus Christ.

Todd died as he lived, a faithful evangelical believer. In an article titled "The Real Story of Flight 93," Newsweek reveals gripping new details from the actual transcripts of the now-recovered cockpit voice recorder.

"Todd had been afraid," Newsweek relates. "More than once, he cried out for his Savior." After passengers were herded to the back of the jet, Beamer called the GTE Customer Center in Oakbrook, Illinois. He told supervisor Lisa Jefferson about the hijacking. The passengers were planning to jump the terrorists, he said. And then he asked her to pray with him.

As Newsweek relates, "Beamer kept a Lord's Prayer bookmark in his Tom Clancy novel, but he didn't need any prompting. He began to recite the ancient litany, and Jefferson joined him: 'Our Father which art in heaven, Hallowed be thy name.' As they finished, Beamer added, 'Jesus, help me.'"

And then, Beamer and his fellow passengers prayed a prayer that has comforted millions down through the centuries — the prayer that David wrote in a time of great anguish: "The Lord is my shepherd, I shall not want... Yea, though I walk through the valley of the shadow of death, I will fear no evil." And then the famous last words: "Are you guys ready? Let's roll."

We now know from the cockpit voice recorder that Beamer and other passengers wrestled with the hijackers and forced the plane to crash into the ground, killing themselves but foiling what was believed to have been the hijackers' plan to fly Flight 93 into the Capitol or the White House.

As Christians, we know that God can bring good out of evil. In Todd Beamer, the world witnesses a faith that held up in the extremity of fear. A faith that is even now comforting his widow and two young sons. Lisa Beamer told NBC's Dateline, "You know, in the Lord's Prayer, it asks us to forgive our trespasses as we forgive those who trespass against us." As Todd prayed this prayer in the last moments of his life, in a way, Lisa said, "He was forgiving those people for what they were doing, the most horrible thing you could ever do to someone."

It wasn't Todd Beamer's job to fight terrorists. He was just a passenger who along with several others did what he didn't have to do but foiled a terrible evil that might have been done to his country. As Flight 93 hurtled towards destruction, Todd Beamer could not have known that his quiet prayers would ultimately be heard by millions — that the story of his last acts on earth would be a witness to the Lord he loved and served, and a lasting example of true heroism.

Submitted by *Klara Vereczky Malis*

Our Hungarian Heritage

We who are of Hungarian heritage are a very proud people. And we have much to be proud of. We have made our presence known in many areas. We have distinguished ourselves in the field of science, medicine, music, sports and in many other areas that have impacted the lives of mankind throughout the world.

I have however often wondered what those of us who are of the second, third and even fourth generation have contributed to the betterment of humanity. I have even reduced that area down to what we second, third and even fourth generation Hungarian Baptist individuals have done for the progress of mankind. As I think back at some of my own acquaintances among our first generation Hungarian Baptist individuals, I remember individuals who have attained high recognition in the field of Engineering, in Law, in the Teaching profession and in Manufacturing skills. There were many who distinguished themselves in these areas. To my knowledge, we even had the son of one of Hungarian Baptist preacher attain the position of a Juvenile Judge in California. He was the son of The Rev. Joseph Batka, who was our pastor in the city of South Norwalk, Connecticut. The Yanik boys in Buffalo, New York, owned a large fleet of trucks and transported all sorts of goods throughout the USA and Canada. My own brother Julius owns and operates a large Tool and Die Manufacturing plant in Bridgeport, Connecticut. My brother Elmer was Dean of Students' at one of the High Schools in Connecticut. There were many more Hungarian ⇨

Felejtethetlen személyek (7) KOVÁCH JÓZSEF (1884-1936) lelkipásztor

Vajon van-e valaki a szövetségünkben (saját családja tagjain kívül), aki személyesen ismerte Kovách József lelkipásztortestvért? Én sajnos nem ismertem őt, hiszen az Úr magához szólította őt, mielőtt én aktív tagja lettem az *Amerikai Magyar Baptista Szövetségnek*. De ismertem és ismerem a gyermekeit és unokáit. Sokan értékeliük és élvezzük szolgálatának jó eredményeit. Ezért azt gondolom, hogy amit róla írok, igen fontos. Kovách testvér egyike volt azon kezdő munkásoknak, akik idejüket, tehetségüket, sőt életüket áldozták a magyar misszióért az *Egyesült Államokban és Kanadában*. Illendő, hogy megemlékezzünk elődeinkről, és az is, hogy hálát adjunk Istennek értük.

⇒ Our Hungarian Heritage

Baptist Individuals who made their Christian background felt in all of their business and professional dealings.

I must however make mention here of some of the accomplishments made by the second, third, and fourth generation of a number of our old time pastors. Many of us remember the Rev. Michael Biro, Sr., the Rev. Joseph Kovach, the Rev. Michael Biro, Jr. and the Rev. Emil Balla. All of these pastors served our Hungarian Baptist Churches. Today, a granddaughter of the Rev. Michael Biro, Jr., a great granddaughter of the Rev. Michael Biro, Sr., and a great granddaughter of the Rev. Joseph Kovach and a niece of the Rev. Emil Balla and the Rev. Joseph Forcurelli, and a first cousin of the Rev. Michael Summers, who is a grandson of the Rev. Michael Biro, Jr. are serving in the mission fields.

In addition, the Rev. Michael Biro, Jrs., granddaughter Lori Christianson, is working for Franklin Graham in his program with The Shoe Box Christmas program.

In addition to the above, second generation Hungarian Baptists have also received the call of service in the field of ministry. The two sons of the Rev. George Balla followed their father into the field of ministry.

All of the above are the products of Hungarian Baptist individuals. We seem to think at times that our work is at a standstill and that we are not making any progress. God however works His mysteries after we have planted the seed. Let us not lose courage and hope. If we give our children the right example and background, God will work wonders with the seed that has been planted, even amongst our Hungarian Baptist generations.

Ernest J. Kish

Az itt következő anyag összegyűjtésében nagy segítségemre volt az egyik leánya, Júlia (Biró Gyuláné). Találtam anyagot "Az Amerikai Magyar Baptisták Történelme" című könyvben is.

Kovách József testvér 1884-ben született Eszenyén, Magyarországon. Ifjú életét Krisztus ismerete nélkül élte, amire nem volt büszke. Az Úr küldött neki segítőt, Mónus János testvér személyében, - aki nálánál fiatalabb volt, de ismerte és igen szerette Jézust. Mónus testvér befolyása alatt és a Szentlélek segítségével Kovács József elfogadta Krisztust, mint személyes Megváltóját. Nemsokára Kovách testvér érezte, hogy az Úr az Ő szolgálatába, a lelki munkába hívja. Beiratkozott a *Budapesti Baptista Szemináriumba*, amely abban az időben nyílt meg. Az első évfolyam tanulóival végzett (graduált). Ezután feleségül vette Szűcs Esztert, akinek az édesapja a Bagamér és környékén levő baptista gyülekezetek prédikátora volt. 1911-ben Kovách testvér kijött Amerikába. A következő évben követte őt felesége és lányuk, Mária. (Ő volt az egyedüli gyermekük, aki Magyarországon született.)

Az első gyülekezet, ahol Kovách testvér lelkipásztorként szolgált East Youngstown volt. A város nevét később Campbell-re cserélték, ezt a nevet használjuk ma is. Kovách testvér ugyan rövid ideig szolgált ott a szent ügyet, de munkája igen hatásosnak bizonyult. Több lélek meghallotta Jézus hívó szavát és követte is Őt a hullámsírba, - ami által a kis gyülekezet megerősödött.

1914-ben Wallingford, Connecticut-ben egy 16 tagból álló gyülekezet elhatározta, hogy állandó prédikátort hív. Meghívták az akkor East Youngstonban működő Kovách József testvért, aki a meghívást el is fogadta és családjával együtt oda költözött. Az új prédikátor első feladata egy megtért egyén, Fekete Gábor bemutatása volt, - ő lett a gyülekezet 17-edik tagja. A kis gyülekezet templom építését fontolgatta. Zboray László testvér, a Szövetség akkori titkára azt a amerikai testvérek elé terjesztette; a Hartfordban lévő állami titkár az ügy mellé állva segítséget felajánlotta. A gyülekezet talált egy alkalmas telket a templom részére, melyet egy amerikai fogorvos meg is vásárolt, és a magyar gyülekezetnek ajándékozott. Miután az

amerikai vezető testvérek tudomására jutott, hogy a telek megvan, kiutalták Zboray testvérnek a templom építéséhez szükséges pénzt. Amikor a pince falak felemelkedtek a látható alapköig, akkor a kis buzgó hívő sereg - pásztoraival, Kovách testvérral az élen - alkalmi istentiszteletet tartott. A templom berendezését a gyülekezet vállalta magára. 1915. májusában megtörtént az új imaház megnyitása is, melyen amerikai és magyar prédikátorok és gyülekezeti tagok is szolgáltak.

A szép ünnepséget izletes vacsora követte, mely után még egy magyar prédikációt is élvezett a közönség, amelyet Gázi István lelkipásztor tv. tartott. Végül a gyülekezet lelkipásztora, Kovách József testvér lépett először az új templom medencéjébe és az Úr példájára bement nyolc megtért egyént.

A Willingfordi szolgálata után Kovách testvér a Martins Ferry-ben lévő gyülekezet élére állt. Lelkének egész hevével azon dolgozott, hogy a Krisztus evangéliuma eljusson a magyarokhoz úgy a városban, mint a városon kívül élő családokhoz. A Szentlélek munkája, a prédikátor és családja hűsége és a gyülekezet tagjainak imája nem volt hiábavaló. A misszió munka szépen fejlődött. 1919. végén Kovách testvér a Canton, Ohioi gyülekezet prédikátora lett. Hűséges, példás szolgálatát az Úr ott is megáldotta és a gyülekezet szaporodott számban, hitben és Isten iránt való hűséges szolgálatban.

1921-ben Kovách testvér és családja, engedelmeskedve Isten hívó szavának és ifjúkori, óhazai barátjának, Mónus János lp. testvérnek, átköltözött Kanadába. Az egész nagy nyugat Kanadában Mónus János testvér volt az egyetlen felavatott magyar baptista prédikátor. Abban az időben Kiplingen (Békeváron), Leasken és Wakaw-on volt gyülekezet, de ezeken kívül volt még néhány missziós hely, ahol magyarok laktak. Mónus testvér ezeket mind látogatta és hirdette nekik a tiszta evangéliumot. Rengeteget utazott. (Pl. Kipling Leasktól több mint 400 mérföldre van.) A havonkénti látogatásokon kívül voltak még a rendkívüli szolgálatok, mint esküvő, temetés stb. Igen nagy szüksége volt segítségre, ezért kérte jóbarátját, hogy jöjjön, legyen segítségül a szolgálatban. Kovách testvér úgy érezte, nem csupán Istennek tartozik ezzel, hanem Mónus testvérnek is, amiért éveken ezelőtt megismertette vele Krisztust. (folytatjuk)

Molnár Balázs nyug. lp.

125 ÉVE ALAKULT MEG AZ ELSŐ MAGYARORSZÁGI BAPTISTA ÉNEKKAR (3)

(Bányai Jenő: *A magyarországi baptista egyházzene története, Baptista Kiadó, Budapest, 1996. 121-125. o.)*

Orosz István munkássága Az első kóruskiadványok

A magyarországi baptizmus zene-történetében aranybetűkkel írta be nevét a Székelyföldről származott *Orosz István* (1874-1936) kerékgyártó segéd. A Maros-menti *Mezőszengyelről* indulva számos baptista gyülekezetben végzett szolgálatot, és felbecsülhetetlen értékű munkásságot folytatott a hazai baptista misszió érdekében, majd 1908-ban családjával kivándorolt az *Egyesült Államokba*, és ott haláláig a kinti magyar baptisták egyik vezéralakjává nőtte ki magát. Még mint katolikus hiten nevelődött gyermek, illetve mint ifjú került el 1893-ban a kolozsvári gyülekezetbe, a szintén kerékgyártó mesterséget folytató *Balogh Márton* (1867-1912) meghívására.

A kincses városban, *Kolozsvárott* ismerkedett meg *Orosz István* a híres "parasztapostollal", *Kornya Mihállyal* (1844-1917), aki Váradra invitálta ezt az igen buzgó fiatalembert. Maga merítette alá *Váradon a Sebes-Körös vízében* 1894 szeptember 4-én, többekkel együtt. Kornya "jó szemű" lévén, hamar felismerte Oroszban a jövő hasznos munkását. Még abban az évben Váradon megalakította az énekkart, ahol is életre szóló barátságot kötött az erdélyi baptizmus későbbi két vezéralakjával, *Darabont Gyulával* (1874-1966) és *Papp Károllyal* (1875-1967). Őket Orosz tanította meg a hegedűjáték alapismereteire. Ezért bizonyosra vesszük, hogy Orosz már szülőföldjéről bizonyos fokú hangszerismerettel érkezett Kolozsvárra, illetve Nagyváradra. Váradról járt szerte a Bihar megyében alakuló, vagy már megalakult énekkarok istapolására. Csak éppen megemlítjük a főváros felé vezető útján Hajdúböszörményt, ahol *Balogh Lajos* felkérésére egy évig tartózkodott, és 1896-ban ott is megalakította az énekkart. A századforduló előtt a fővárosba tette át működésének színterét, ahol az 1893-ban alakult magyar baptista, a mai Nap utcai gyülekezet tagja lesz. E helyen 1899-ben szervezte meg *Udvarnoki András* (1865-1945) prédikátor kérésére az énekkart.

Emellett mint evangélista is szolgált itt és a pestkörnyéki gyülekezetekben. Így kapta kézhez a *rákoscsabai* gyülekezet meghívását, ahol 1901 november 15-én avatták prédikátorrá. Összefogva a gyülekezet minden épkezláb tagját és mozgósító erejét, megépítik az ő irányításával a külső formájában még ma is álló imaházat. *Orosz István* Rákoscsubán

köt házasságot *Csopják Attilának* *Piroska* nevű leányával, 1902-ben. Rákoscsubáról hamarosan visszatér a *Nap utcai* gyülekezetbe. Sőt, az ún. "Sion udvar"-ban lelnek otthonra, amelyben azután 1908-ban történt kivándorlásukig laknak. Később az Újvilágban számos helyen épít impozáns templomokat és imaházakat.

Orosz István (1874-1936) Országos zenei szervező, karmester, az első kóruskiadványok szerkesztője, lelkipásztor, [1908-ban kivándorolt Amerikába.]

Egész élete szinte a nyughatatlanságig mozgalmas. Minket azonban közelebről az a hat esztendő érdekel, amely a baptista zenetörténet szempontjából igen jelentősnek számít. Már a gyülekezeti énekeskönyveknél említettük a *Csopják Attila* által sajtó alá rendezett *Kis Zsoltár* (1893, 1896) szöveges, illetve a *Sion Énekei* (1896, 1900) hangjegyes énekgyűjteményt. Az előbbi kizárólag gyülekezeti és házi használatra készült, míg az utóbbiból, és különösen az 1900. évi kiadásból néhány ének már az időközben megalakult énekkarok is használtak, minthogy ezek már négyszólamú letétben jelentek meg. Ez azonban még nem jelentett számottevő megoldást az énekkarok kórusanyag ellátásának és technikai fejlesztésének szempontjából.

Orosz István és Szabadi F. Gusztáv kapcsolata a zenei munkában

Igen jelentős az a barátság, amely *Orosz István* és a három évvel idősebb *Szabadi F. Gusztáv* (1871-1966) között élethossziglan tartott. *Orosz István* is kiválóan játszott harmóniumon. Hogy hol és kinél tanult, az nem derült ki a rendelkezésünkre álló anyagból. Am valószínűnek tartjuk, hogy ebben közreműködhetett *Szabadi* is.

Orosz István anélkül, hogy tudott volna *Szabadi* tervéről, éppúgy foglalkoztatta egy kórusgyűjtemény kiadása, mint *Szabadi F. Gusztávot*. *Szabadi* ekkor már feleségével, *Kaiser Karolinnal* (1873-1913) számos ének fordított németről magyarra.

A karénekgyűjtemény esetleges kiadásának tervével kapcsolatban idézni kívánjuk *Szabadi* feljegyzését:

"Égy alkalommal *Orosz* testvér felkeresett a lakásunkon és érdeklődött, hogy van-e néhány magyarra fordított karénekem? - Hogyne volna, választam, - hisz évek óta dolgozom ezen! Eközben az asztalfiókból elővettem egy csomó kéziratban lévő szép éneket. - Miért nem szóltál nekem erről már régebben? - mondta *Orosz* testvér. Szeme csak úgy ragyogott az örömtől. Úgy örült, mint az a kereskedő, aki egy zsák aranyat talált az utcán."

A *Szabadi*tól átvett kórusfordítások nehézkesen éneklő helyeit *Orosz István* szeme csakhamar észrevette. Bemutatta apósának, *Csopják Attilának*, aki egyre másra stilizálta, sőt szükség esetén - amennyiben versről volt szó -, rímbe szedte a javításra szoruló szövegeket.

"Evangéliumi Karénekek" I. (1904) (füzet)

Nos, amikor egy kisebb gyűjteményre való kéziratot anyag összeállt, *Orosz* elhatározta annak saját költségén való kinyomtatását. Még az énekek fordítása alatt "... szerzett egy ún. "kottaszekrényt", s önszorgalomból minden előzetes szakmai gyakorlata nélkül kiszedte az első karénekfüzetet" - olvassuk *Szabadinál*. Tudniillik, az idő tájt a zeneikiadványok úgy készültek, hogy a hangjegyeket éppúgy szedték a nyomdászok, mint a betűszedők a különböző nyomdai termékeket. Csakhogy nem minden nyomdában volt kottaszedő felszerelés és hozzá nyomdász. Ehhez némi zenei alapismeretre is szükség volt, vagyis ez külön szakképzettséget igényelt.

[A kiszedett kéziratanyagot *Orosz* végül is a *Fritz Armin* nyomdájában vitte, ahol 1895. óta a *Békehírnököt* és a *Sion Énekeit* is nyomtatták.] Ez az első kórusgyűjtemény 28 karéneket tartalmazott, amelyeknek nagyobb részét *Csopják Attila* fordította. Ebben a füzetben jelennek meg azok a karénekek, amelyeket azután nemcsak a következő évtizedekben, de még napjainkig is énekelnek a hazai baptista énekkarok. A teljesség igénye nélkül említjük néhány ének kezdő sorát:

Igaz, hogy Jézus értem halt (1)
Jézushoz jöjj, kedves lélek (2)
Dicsérem én az Urat (6)
Üdvleti érzet, Jézus enyém (12)
Uram, jóságod végtelen (16)

[*Orosz* testvér 1906-ban kiadta az *Evangéliumi Karénekek II.* című énekes füzetet, melyben 22 ének található. Egy évre rá pedig *Új Sion Énekei* címmel adott ki újabb 54 vegyeskarra készült éneket. Ezek voltak az első kóruskiadványok.]

Vasárnapi Iskola

2002. május 5

EVANGÉLIUMI HIT

Gal 1:1-2,6-12; 2:15-21

Mivel sokféleképpen használjuk a „hit” szót, lássuk, mi az értelme az apostoli szóhasználatban! „Evangéliumi hit”-en az újjászületett ember ragaszkodása értendő a Megváltóhoz, a kijelentett igazságokhoz és elhívásához. A kijelölt igeszakaszból, így, három kérdésre kapunk választ: ezek a hit rendeltetését, tárgyát és gyakorlati következményeit érintik – fordított sorrendben.

1. Miért fontos a hit? (Gal 2:15-21)

A hit Isten-adta lehetőség az üdvössége dolgában tehetetlen ember helyreállítására. A „Krisztus Jézusba vetett hit által” (16), „Krisztusban keresve a megigazulást” (17) és a csak általa lehetséges életet élve (20) üdvözülünk. Származásunk, vallásunk és igyekezetünk önmagában nem elégséges (Róm 4,14) az üdvösségre jutáshoz. Isten kegyelmét és Krisztus váltságát veti meg az, aki önmaga megváltásában „demeket tulajdonít ezeknek (21). Az Úr Jézusban kínált új élet, az üdvösség nem csupán egy egyszeri élmény, hanem egy új életforma („Krisztussal keresztre vagyok feszítve: többé nem én élek, hanem Krisztus él bennem” – 20.v.), amit az Ő szeretetét viszonoz, egyre mélyülő bizalom és engedelmség („azt az életet pedig, amit most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem, és önmagát adta értem”) jellemez.

2. Mi a hitem tárgya? (Gal 1:6-12)

Röviden, a hit tárgya a „Krisztus evangéliuma” (7). Mint ahogyan van másféle hit, van „másféle evangélium” is (6). A Krisztus evangéliumának lényegéhez tartozik tartalma mellett (hogy igaz) üdvösséget munkáló ereje is („nem embertől kaptam...Jézus Krisztus kinyilatkoztatásából származik” – 12.v.). Az újjászületett ember hitét az élteti, hogy a Krisztus beszédét hallja (a Lélek munkája ez!) és befogadja. Teremtő erő, üdvösséget munkáló hatás ott van, ahol Krisztus-beszéd hangzik. „A hit tehát...a Krisztus beszéde által” van (Róm 10,17). Egy a szűzen fogantatást ábrázoló középkori festmény szerint is a csoda úgy történt, hogy a hívő szívű Mária a hallott szót fogadta be. Sok mindent hallunk. Sokakat fülünkél (orrunknál) fogva vezetnek („más evangéliumhoz pártoltok” – 6). Pál apostol átkozottnak tart minden olyan próbálkozást, akárkié legyen és akármilyen módon történjen (8), amely

mögött hamis szándék áll, nem a már megkezdett krisztusi munkának a folytatása a hallgatók életében (9).

De honnan tudhatja Pál, a prédikátor, a bizonyágtevő, akár a szülő, hogy tiszta szándékból fakadó szavai, a Krisztus evangéliumának újramondása beszédében, zenében, szolgálatában, vagy életpéldában „ráépítés” lesz az Úr által már megkezdett munkára? Pál apostol hitte azt is, hogy ő Krisztus szolgálja (10). Életünk hatása krisztusi, ha mi az Ő szolgálatában állunk.

A jópásztor báránykaiban is kialakul a képesség a hangok megkülönböztetésére. Minél többet hallják, annál jobban ismerik.

Mi tehát az evangéliumi hit tárgya? A hozzám beszélő Megváltó beszéde. Rá figyelek (aki ezerféleképpen szól hozzám) és neki engedelmeskedem (mert evangéliumosat mond mindig). Jakabtól tudjuk, hogy a többi az ördögök is elhiszik...

3. Mire sarkall a hit? (Gal 1:1-2)

„Isten kegyelméből vagyok, ami vagyok” – írta Pál (1Kor 15,10). A hit mindig kifejezésre jut; másféle hitek is, hát még az evangéliumi hit! Az „elhívás” szóval fejezi ki az apostol hitének ezt a tette sarkalló hatását. Apostoli szolgálatra nyert elhívást. Az Úr Jézus elhívta, hogy elküldje. Ő hív és küld ma is. Akik nála járnak gyakran, azok jutnak el legtöbbször.

Az evangéliumi hit tehát Krisztus váltságán alapszik, üdvösségünk feltétele, állandó és élő kapcsolatban tart az Úrral - szolgálat végzésére is.

Aranymondás: Gal 2,16

2002. május 12

A HIT, MINT IGAZOLVÁNY

Gal 3:6-9, 23-29; 4:1-7

Hiteles igazolvány nélkül nem boldogul az ember Amerikában sem. Még ha van is pénze, nem adja ki a bank. Hiába lebegteti a repülőjegyet, közelébe sem engedik a gépnek. A hamisítását szigorúan bünteti a törvény. Ez az első hivatalos okmány, amit megszereztünk, és akinek már megvan és vigyázza a hírét, hogy az azonosításoknál gyanút keltő, vagy negatív adatokat keresve sem talál róla a kompjüter, annak hamarosan erre a kis kártyácskára gyűjtik jőpolgári élete minden részletét – tényleg igazolvány lesz az igazolvány.

Az evangéliumi hitet (múlt vasárnapi foglalkozás témája) ehhez hasonlíthatjuk. Ábrahám hite igazolta őt Istennél. Először azt nézzük meg, hogy milyen lehetőségekre nyílt ajtó a hite által igazolt Ábrahámnak, majd a törvény Isten-rendelte szerepéről tanulunk és végül az „igazolványunk”-ba írt név jelentőségéről és a viselésével járó jogokról lesz szó.

1. Ábrahám hite (Gal 3:6-9)

Isten elfogadta Ábrahámot a hitéért. Engedelmeskedett az Úr Szavának (ebben látjuk a hitét), és ezért evangéliumot hirdetett neki, ami messze túlmutatott a „hit atyja” földi családján, korán és népén. Mit jelent az, hogy „igaznak fogadta el Isten Ábrahámot”? Azért választottam az igazolvány példáját, mert ezen a ponton segítségünkre lehet. A hiteles igazolvánnyal rendelkező (ez alatt azt is értem, hogy rendezett háttérű!) ember hitelképes is. Előlegeznek neki bizalmat, olykor még pénzt is. Isten Ábrahám hitét látva „előlegezett” neki olyan ígéreteket, melyek még bennünket is magukban foglalnak.

2. Mi tehát a törvény? (Gal 3:23-29)

A galáciai gyülekezetekben élő zsidó háttérű testvérek (Ábrahám testi leszármazottai) elvárták, hogy az ősatyának tett ígérek örököseivé avatott pogány testvérek tegyenek eleget a zsidó törvényeknek is. Valamit, valamiért; az Ábrahámnak tett ígérek örökösei tegyenek eleget a törvény előírásainak (mármint ahogy és amit ők „törvény” alatt értettek)! Csakhogy az ígérek Ábrahám utódainak adtak (29), akik maguk is „hitből valók” (7) – figyelmezteti őket Pál. Vagyis, nem a törvény ismerete, hanem a Krisztusba vetett hit az az „igazolvány”, ami feljogosít az öröklésre.

Jogos hát a kérdés, hogy mire jó akkor a törvény? Isten adta, de miért? Pál válasza szerint a törvény abból a célból adatott, hogy megőrizze a zsidóságot az eljövendő kinyilatkoztatásig (23), vagyis a Krisztus fogadására felkészítse őket (24). „Örözt bennünket” ... „egybezárván”. Hogy ez nem így történt, azért nem a törvény hibáztatandó, hanem engedetlenségük.

3. Isten fiai – gyámság alatt, majd örökségükben (Gal 4:1-7)

Az ókori életből vett példával szemléltem az apostol zsidó-, vagy pogány háttérű testvérei életét Krisztus földrejövetele előtt és után.

Ahogy nehéz megkülönböztetni a szolgagyereket a gyámok felügyelete alá rendelt kiskorú örököstől, úgy elmosódtak a határok zsidó és pogány között. Az egyik a világ elemei alá vetett szolga, a másik törvény alá vetett, nevelésre szoruló (neveletlen) „trónörökös”. Az Úr Jézus földrejövetelel elérkezett az az új üdvőtörténeti korszak, amikor a törvény „gyámsága” alól felszabadulnak végre az örökösök, akik a Fiú Lelkével a szívükben üdvözlik a szeretet köszöntésével Atyjukat (6).

Mindez Isten akaratából történik (4:7), aki mint Ábrahámot, minden embert hit által igazít meg (= tesz az ígérek örökösevé), mert „a hitből élők nyernek áldást a hívő Ábrahámmal” (3:9).

Aranymondás: Gal 3:26

H
Mr. ERNEST J. KISH
1173 SCYPHER ST. N.E.
PALM BAY, FL 32905-4937

PERIODICAL
POSTAGE
PAID

POSTMASTER:

Send Form 3579 to Gospel Messenger, Subscription Manager,
12409 DEVOE ST., SOUTHGATE, MI 48195

2002. május 19.

A SZABADSÁG EVANGÉLIUMA Gal 5:1-15

„Krisztus szabadságra szabadított meg minket” (1). A keresztyén szabadságát is veszélyek fenyegetik. Visszaeshet, megteveszthetik, vagy szabaddá lehet, ha nem vigyáz.

1. A visszaesés veszélye (Gal 5:1-6)

Bár „mi a Lélek által, hitből várjuk az igazság reménységét” (5), a galáciai hívők közül egyesek a törvény cselekedeteivel szeretnék volna bebiztosítani magukat. Konkrétan, a körülméltékedés öszövétségi gyakorlatát kívánták maguknak és nem zsidó testvéreiknek újra előírni. Pál apostol óva inti őket ettől,

- nehogy „újra a szolgaság igájába” kerüljenek (1),

- mert a Krisztusban nyert kegyelem visszautasítása lenne ez (2,4.v.),

- és a törvény megsértése is, hiszen a törvény előírásai között nincs joguk ked-vükre válogatni (3).

2. A megtevesztés veszélye (Gal 5:7-12)

Amint ezt az első fejezetet tanulmányozva is megállapítottuk a „Krisztus evangéliumának” egyik ismérve, hogy a Megváltó már megkezdett munkáját folytatja bennünk. „Eddig jól futottatok” – állapítja meg az apostol örömmel (7), mi történt, hogy más irányt vett a hitetek? Azt is láttuk az 1. fejezetnél, hogy a hit megélésének a Krisztus „elhívása” ad irányt. Az inkább hamis tanítókra figyelő galatákat félrevezették (8). Az apostol tanításában írmagja sem volt a törvényeskedésnek, és ezért gyakori üldöztetéseit is felemlíti, hogy a

tévtanítók evangélium-ellenes hatását bizonyítsa. Bizonyára Pálra hivatkoztak, akinek a tekintélye mögé bújva próbálták tanaikat terjeszteni, de valójában ellenségüknek tartották az apostolt. Indulatait sem leplezi a testvéreit féltve, amikor fájdalmat kíván az ilyen ártást munkálóknak (12). Ez a kérdés felkorbácsolta a gyülekezet életét, és ezért a „lázító” jelző illik a körülméltékedést propagálókra (12).

3. A szabadság mai ellensége a szabadosság (Gal 5:13-15)

A szabadság lehet „ürügy a testnek”, de alkalom egymás szeretetben való szolgálatára is (13). A törvényeskedés kegyes látszata mögött gyakran szeretetlenség húzódik meg, hiszen a magunk írta szabályokkal inkább másokat igyekszünk megregulálni. Nem véletlen, hogy a zsidó háttérű csoport éppen a körülméltékedést erőltette a galaták között. Új, evangélium ellenes elvárásaikkal előnyt szereztek volna maguknak, és mint a színtelen sav a szövetet, lassan felemésztették volna a gyülekezet közösségét (15).

A krisztusi élet szabályaira is szeretetben szolgálva taníthatjuk meg egymást.

Aranymondás: Gal 5:13

2002. május 25.

LÉLEK-JELENLÉT Gal 5:16-6:9

Ez az igeszakasz a Szentlélek munkájáról tanít a szolgáló gyülekezet életében („Míg időnk van, tegyünk jót mindenkivel...” (6:10). Lássuk csak, miként nyilvánul meg a Szentlélek jelenléte az egyén és a hívő közösség egymáshoz való viszonyában!

1. Mit tesz a Lélek velem? (Gal 5:16-26)

- Viaskodik bennem testi kívánságaimmal, míg azok meg nem feszítettnek (5:17,24)

- Kivezet a törvény uralma alól (5:18)

- Jelenléte „gyümölcsöt” terem az életben (5:22-23)

- Az új életben állandó segítségem (5:16,25)

A Lélek gyümölcse Isten ereje által jellemzi életünket, de csak akkor és úgy, ha ez a mi hívő vágyunk is. A Szentlélek és a szabadságra hívott hívő akarat együttmunkálkodik a test cselekedeteinek (5:19-21) legyőzéseért és a Lélek munkájának győzelméért.

2. Mit tesz a Lélek velünk? (Gal 6:1-9)

A Szentlélek közösségépítő munkájáról gyakran olvasunk Pálnál. Ezen a helyen két konkrét helyzetre mutat: Hogyan készíti fel a Lélek a gyülekezetet a segítségre szorultak iránti szolgálatra (6:1-5), majd a szolgálatot végzők segítésére (6:6-10)?

Minden közösségben vannak „tetten érték”. A „Krisztus törvénye” szerint szolgáljunk feléjük (szeretettel és szelíden) - „helyre igazításukért”, a segítő szolgálat veszélyeit („magad is kísértésbe ne essél”, góg, és kiégés) szem előtt tartva.

A szolgálatot végzők segítése ugyanilyen fontosságú. Az igére tanított gyülekezet értékeli a lelki munkásokat, figyelmes irántuk és áldozatvállalással is segíti őket szolgálatuk gyümölcsözőbb végzésében. Mit jelent ez a páli tanács: „minden javából részesítse tanítóját” (6:6)? Mi hisszük, hogy az „igére tanított” életű hívő a Szentlélek jelenlétét tükrözően – áldott. Amikor ezeket a „javakat” megosztjuk Isten szolgálóival, az egy olyan „pozitív visszacsatolás”, ami az ő munkájuk erősödését és közös örömről növeli. Az „igére tanított javai” között nem csak anyagi jellegű dolgok vannak, hanem sok lelki élmény, öröm és gyakorlati tapasztalat, ami a gyülekezet életén tovább kamatozhat.

Vannak időszakok és helyzetek, amikor a lelki munkás híján van az ilyen „visszacsatolásoknak”. Ez nem feltétlenül az ő szolgálatát minősíti. „A jó cselekvésben ne fáradjunk el” – tanácsolja Pál, vagyis vigyázzunk arra, hogy szolgálatunk első hiányaink kárát ne lássa. Könnyebb elismerni szavaktól kísértve és figyelmes testvérek között szolgálni, de lehet, bár nehezebb ezek híján is. Mindenesetre, a Lélek-jelenléte megáldott hívő és gyülekezet győzelemmel veszi ezeket a próbákat is.

Aranymondás: Gal 5:16

Nóvák József

DÁTUMOK - NAPTÁR - DÁTUMOK

ÁPRILIS 11-13. Évközi Gyűlés, Palm Bay, Florida

MÁJUS 23 - június 11 - a Magyarországi Baptista Egyház Központi Énekkara szolgál gyülekezeteinkben.

Az utazással kapcsolatos híreket folyamatosan közöljük az interneten:
www.evangeliumihirnok.net/korus

JÚNIUS 29 - július 1. Rámai Tábortábor Konferencia

JÚLIUS 26-28 Szövetségi Közgyűlés, Detroit, Michigan